

θῆον, καὶ ἔχα χῆρα καὶ ^{δν} πῶ. ὅθι εἶναι πάντα
 αἴλον. μήτε χῆρα σ' ἔχα, μήτε ^{δν} πῶ, μήτε σόμα.
 ὅταν ἀκούσῃς αὐτοῦ σόμα, τὸ πρὸς αἵμα κ'
 τὸν ὄρισμόν αὐτοῦ καταλαμῆ. ὅταν ἀκούσῃ
 πῶ δασ, τὴν ἐνεργητικὴν αὐτοῦ δύναμιν νόησ'.
 ὅταν ἀκούσῃς αὐτῆς τοῦ ^{δν}, τὴν ἀκουστικὴν
 αὐτοῦ δύναμιν καὶ ἐνέργειαν. ὅταν ὀφθαλ-
 μοῖς, ἢ ἴσσω μάτια, τὴν ὀρατικὴν αὐτοῦ χεῖρα
 ἀναμῆν. καὶ γὰρ ὅθι εἶναι ὀφθαλμοὶ ἀκοί-
 μιτος, καὶ νόσος ἀκηκίτητος. οὕτως νόησ' καὶ
 τὸ χεῖρον, ὅτι πῶ εἰς χεῖρα τοῦ ἀνῶν καὶ ἔβαλ
 αὐτὸν ἐν τῷ παραδείσῳ. Ἐλθέτω ἕδω πλέγα.
 Διαπλήξουσιν ἴνεις, ὅτι πύρερον ἀπὸ τῆν ἐυδο
 ἡμέραν ἐκτίσει τὸν παραδεισον ὅθι, τῆ μωσα-
 ῖκή τα χαῖσρεία ἀκόλουθοῦσι. καὶ μήτε
 ἐρδνωσὶν ἢ ἐξετάλουσιν τὴν γραφῶν. λοιπὸν
 ἀκουε τί χεῖρα ὁ θεὸς πικρῶς ἰσῆς. καὶ σὺ εἰς ἄδυσιν
 ὅθι πάντα ὅσα ἐποίησεν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κτῆ.